

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.074/2020/5.

A felperesek:

I. rendű felperes: I.rendű felperes neve(**címe**)

II. rendű felperes: II.rendű felperes neve(**címe**)

Az I. és a II. rendű felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Vida Ferenc ügyvéd

Az alperes:

alperes neve(**címe**)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

dr. Kummer Ákos ügyvéd

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 2.P.21.681/2019/10.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes 2.P.21.681/2019/12.

Í T É L E T

Az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy ezt meghaladóan a keresetet elutasítottnak tekinti.

Kötelezi a **(cég neve)**-t (címe, cg. szám: ..., adószám ...) 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 15.000,- (Tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget és az állami adóhatóság külön felhívására 48.000,- (Negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

- [1] Az I. rendű felperes (**város neve**) jelenlegi polgármestere, korábbi alpolgármestere. Az alperes szerkesztőségében működő ...hu internetes újságban (**dátum**)-on „A polgármester alkalmassági vizsgája” cikksorozat 4. részeként jelent meg cikk az alábbi felperesek által sérelmezett tartalommal: „Emlékezzünk vissza a postával szembeni (**szórakozóhely 1**) kálváriájára, ahol egy idő után ellehetetlenítették a működést, de ott van még a korábbi eset a (**szórakozóhely 2**)-vel. A koncertre járó rétegnek pedig a (**szórakozóhely 3**) bezárásával adták meg a kegyelemdöfést.

- [2] A felperesek 2019. október 25-én sajtóhelyreigazítás közzétételét kérték az alperestől, aki ezt az október 31-én kelt válaszlevelében megtagadta arra hivatkozva, hogy a kérelmet nem arra jogosult terjesztette elő.

A kereset és az ellenkérelem

- [3] A felperesek keresetükben sajtó-helyreigazítás közzétételére kérték kötelezni az alperest. Hivatkozásuk szerint a sérelmezett cikkben valótlanul állította az alperes azt, hogy a felperesek a **(szórakozóhely 1)** és a **(szórakozóhely 2)** működését ellehetetlenítették, illetve a **(szórakozóhely 3)-at** bezáratták. A helyreigazító közleményben kérték, hogy az alperes kérjen elnézést a felperesektől. Érvelésük szerint az alperes által megjelentetett cikk a **(város neve)-i** fiatalok városban való megtartásáról szól, mellyel összefüggésben arra az álláspontra helyezkedik, hogy kevés a fiatalok számára biztosított szórakozóhely. A cikk szerzője a valótlan tényállításokkal arra utal, hogy az I. rendű felperes a polgármesteri tisztség betöltésére alkalmatlan, mert a felsorolt szórakozóhelyek működését a II. rendű felperessel lehetetlenné tették és azokat bezáratták. Állításuk szerint a felperesek személye egyértelműen felismerhető és azonosítható volt, a cikk címe a mellékelt I. rendű felperest ábrázoló fénykép, valamint „ha egy polgármester és a városvezetés többi tagja” megfogalmazás miatt.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint a sérelmezett cikkrészletben olyan tényállítás nem olvasható, amely helyreigazítási igényt alapozna meg, csupán vélemény közlésére került sor, mellyel szemben a felpereseknek, mint közszereplőknek magasabb tűrési küszöbrel kell rendelkezniük. Vitatta a felperesek keresetességi jogát, mivel a kifogásolt cikknek a felperesek nem érintettjei, személyük nem beazonosítható. Kiemelte, a szerző nem tényállítást, hanem kritikát fogalmazott meg annak kapcsán, hogy a fiatalok számára kevés a rendelkezésre álló szórakozási lehetőség **(város neve)-en** és ezzel kapcsolatosan vetette fel az I. rendű felperes és a városvezetés politikai felelősségét. Ez azonban nem tényállítás volt részéről, hanem az adott helyzetről kialakult álláspont, vélemény, amellyel lehet vitatkozni vagy egyetérteni. Utalt arra is, sem a polgármesternek, sem az önkormányzatnak nincs olyan jogköre, hogy szórakozóhelyet zárathatna be.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében a rendelkező rész szerinti helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest azzal, hogy annak szövegéből az elnézést kérő mondatot mellőzte. Kötelezte továbbá a **(cég neve)-t** 30.000,- Ft elsőfokú perköltség felperesek részére történő megfizetésére. Határozatának indokolásában elsődlegesen a felperesek keresetességi jogát vizsgálta, mellyel összefüggésben rámutatott, abban az I. rendű felperes egyértelműen beazonosítható részben az őt ábrázoló képből, részben a cikk címe alapján. A II. rendű felperes érintettségét illetően kifejtette, a közvélekedés a cikkben megemlített szórakozóhelyek bezáratásánál az önkormányzat, illetve annak szervezeti egysége hatósági jogkör gyakorlására asszociál, továbbá az alperes ellenkérelmében maga is a városvezetés szerepét, felelősségét taglalja. Az pedig a perbeli cikkből nem volt megállapítható, hogy a cikk írója az önkormányzattól eltérő, más hatóság eljárására utalt volna.
- [6] Az elsőfokú bíróság részletesen ismerette a sajtó-helyreigazítási perekre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, a bírói gyakorlatot, valamint a tényállítás, véleménynyilvánítás elhatárolási ismérveit. Kiemelte, a cikk egészét értelmezve az volt megállapítható, azt tényként írta le, hogy az abban megjelölt szórakozóhelyek működését ellehetetlenítették, bezáratták. A szöveg ugyan konkrétan nem nevezi meg a felpereseket, azonban a cikk egészéből az olvasóközönség számára is az a következtetés vonható le, hogy ezeket a tényállításokat az alperes a felperesekkel szemben fogalmazta meg, azok valóságtartalmát azonban a perben nem bizonyította. A határozat indokolásában rámutatott továbbá, a helyreigazítás szövegéből „az érintettől elnézést kérünk” kitételt mellőzte, mivel az a személyiségi jogsértés esetén érvényesíthető objektív szankciónak

minősül, a sajtó-helyreigazítási keresetnek pedig más keresettel való összekapcsolását a Pp. 496. § (6) bekezdése kizárja.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [7] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte a Pp. 371. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, másodlagosan a felperesek javára megállapított elsőfokú perköltség mellőzését kérte a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján. Elsődleges fellebbezési kérelmét a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjára alapítottak azzal, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 499. § (1) bekezdését, illetve az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdését, míg másodlagos fellebbezési kérelme indokaként a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjának és (3) bekezdésének megsértését jelölte meg.
- [8] Jogorvoslati kérelme érdemi indoklásaként előadta, a cikkben általános alanyt használt, még csak nem is utalt arra, hogy a felperesek bármelyike lett volna a megjelölt szórakozóhelyek működését ellehetetlenítő vagy azokat bezárató személy. Érvelése szerint azt a tényt, hogy korábban szórakozóhelyeket zárattak be a mindenkori városvezetés hibájának róttá fel, ezt nem a felperesnek tulajdonította, hanem annak a jogi környezetnek, ami ezt a szektort (**város neve**)-en övezi és ennek kapcsán vetette fel az I. rendű felperes városvezetésre való alkalmasságának kérdését egy választási kampányban. Ezt a felelősségét abban látta megállapíthatónak, hogy az I. rendű felperesnek polgármesterként olyan jogi környezet kialakításán kellene munkálkodnia, amelynek nem szórakozóhelyek bezárása, hanem azok megfelelő, közmegelegedésre történő működése az eredménye azért, hogy ezzel is elősegítse a fiatalság helyben maradását. Véleménye szerint a városvezetés kifejezést egyenlővé tenni az önkormányzattal nem lehet, mivel a kettő még csak nem is rokonértelmű kifejezés.
- [9] Az Smtv. 12. § (1) bekezdésének megsértését abban látta megállapíthatónak, hogy a cikkben egyértelműen véleményként értékelendő tartalom miatt marasztalta el az elsőfokú bíróság az alperest, ezzel kapcsolatban megismételte az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtett álláspontját.
- [10] A másodlagos fellebbezési kérelme indokaként előadta, a felperesek az elsőfokú perköltség megállapításához szükséges költségjegyzéküket nem a meg nem határozható pertárgyérték alapulvételével terjesztették elő, ezért részükre költség nem lett volna megállapítható.
- [11] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték annak helyes indokaira figyelemmel. Álláspontjuk szerint nincs indok az elsőfokú ítélet megváltoztatására, mivel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperesek keresetösségi jogának fennálltát és az alperes érvelésével szemben helytállóan minősítette a cikk tartalmát tényállításnak és nem véleménynyilvánításnak. Kiemelték, a városvezetés kifejezés egyértelműen azonosítható a II. rendű felperessel, mivel ha valaki internetes keresést végez erre a kifejezésre, a találatok nagy része önkormányzatokra fog mutatni.

Az ítéletábra döntése és indokai

- [12] A fellebbezés alaptalan.
- [13] Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt ítéletében a sajtó-helyreigazítási per jogi alapjait a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.), az Alaptörvény IX. cikke, eljárási kereteit pedig a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) szabályozza, míg az igény elbírálásánál irányadó szempontokat a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 12. és 13. számú állásfoglalásai adják. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban valótlan tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.
- [14] Az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, hogy a felperesek keresetösségi joga fennáll-e, azaz a természetes személy I. rendű felperes és a jogi személy II. rendű

felperes a cikkben egyértelműen felismerhető, beazonosítható-e. Ekörben az ítélet tábla teljes mértékben egyetért az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, kifejtett érveit megismételni nem kívánja. Az alperes fellebbezése kapcsán csupán arra kíván utalni, hogy jogorvoslati kérelmében maga adta elő, a cikk célja a szórakozóhelyek fennmaradását nem kellő mértékben segítő jogi környezet kritizálása volt és az I. rendű felperes felelősségét abban látta megállapíthatónak, hogy neki polgármesterként olyan jogi környezet kialakításán kellene munkálkodnia, amely a fentieket elősegíti. Ebből következően maga az alperes is felelősnek tekinti az I. rendű felperest a - szerinte - nem megfelelő jogi környezet kialakításában, a kritika és ezáltal a cikk címzettje egyértelműen az I. rendű felperes, melyet alátámaszt a cikk címe és az I. rendű felperest ábrázoló fénykép is.

[15]én egyetért az ítélet tábla az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a sérelmezett tartalomban a II. rendű felperes érintettsége is megállapítható figyelemmel arra, hogy a jogi környezet kialakításában az önkormányzati rendeletek elfogadásával a II. rendű felperes egyértelműen szerepet játszik. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a városvezetés kifejezést az átlagolvasó - a konkrét perbeli szöveggörnyezetben - egy az önkormányzattal azonosíthatja, ezért a II. rendű felperes keresetösségi joga is fennáll.

[16] Az elsőfokú bíróság teljes mértékben helytállóan ismertette a tényállítást, véleményalkotás elhatárolásának ismérveit, melyek alapján helyesen minősítette a cikk tartalmát tényállításként. Az „ellehetetlenítés” és „bezárása” szavak használata a cikk szöveggörnyezetében arra utal, hogy a felperesek olyan intézkedéseket tettek, illetve olyan jogi környezetet teremtettek, amelynek következtében lehetetlenné vált a cikkben szereplő szórakozóhelyek működtetése illetve fenntartása és az törvényszerűen azok bezárásához vezetett. E mondatok jelentéstartalmát az elsőfokú bíróság helyesen minősítette tényállításként, mivel azok valóságtartalma egyértelműen bizonyítható lett volna, e kötelezettségének az alperes a perben azonban nem tett eleget.

[17] Megalapozottan kötelezte ezért az elsőfokú bíróság az alperest helyreigazító közlemény közzétételére. Észlelte ugyanakkor az ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részéből a részbeni elutasításra vonatkozó rendelkezés (az elnézéskéremlésre való kötelezés tekintetében) kimaradt annak ellenére, hogy erre vonatkozóan az ítélet indokolást tartalmaz, ezért azt az ítélet tábla a másodfokú határozatban korrigálta.

[18]én alaptalannak találta az ítélet tábla a másodlagos fellebbezési kérelmet az elsőfokú bíróság által megállapított perköltséget illetően. Annyiban helytálló a fellebbezési érvelés, hogy a pertárgyérték valóban nem határozható meg, azonban önmagában az a tény, hogy a felperesek a költségjegyzékben a pertárgyértéket rosszul határozták meg, még nem eredményezi azt, hogy pernyertesség esetén a perköltség ne lenne számukra megállapítható. A megállapított összeg ugyanakkor a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján nem tekinthető eltúlzottnak, ezért a másodlagos fellebbezési kéreml is alaptalan.

[19] A kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján - a rendelkező részben foglalt pontosítás mellett - helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező alperes köteles a felperesek jogi képviselével másodfokú eljárásban felmerült költségeket megtéríteni, amelyet az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés és (5) bekezdése alapján állapított meg a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban állóan, továbbá az alperes a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján köteles a meg nem határozható pertárgyérték alapulvételével számított 48.000,- Ft feljegyzett illeték megfizetésére az állami adóhatóság külön felhívására.

Szeged, 2020. február 28.

Dr. Hámori Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bálint Attila s.k. . Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bírő táblabírő

